



Thông điệp Ngày Sân khấu Thế giới

Một thời gian dài trước đây, cơ quan quyền lực (nước Ý – người dịch) đã đưa ra quyết định chống lại không khoan nhượng đối với các Nghệ sỹ của *Hài kịch ứng tác* và họ bị xua đuổi khỏi đất nước.

Hiện nay, do khủng hoảng mà các nghệ sỹ, các công ty sân khấu nghệ thuật khó có thể tiếp cận với công chúng, sân khấu quần chúng. Nhà cầm quyền không còn lo ngại việc kiểm soát hoạt động sân khấu châm biếm của những nghệ sỹ cũng bởi họ không còn đất diễn, cũng như không có công chúng.

Ngược lại, trong thời kỳ Phục Hưng, ở Ý, những nhà cầm quyền phải thực hiện một nỗ lực đáng kể để giữ Diễn viên hài kịch tồn tại trên địa bàn, và ngay từ thời điểm đó họ đã có một lượng lớn khán giả yêu chuộng.

Kỷ nguyên của chế độ cải cách chứng kiến luồng di cư lớn nhất của giới nghệ sỹ *Hài kịch ứng tác* bởi nhà cầm quyền đã ra sắc lệnh phá bỏ sân khấu, đặc biệt là ở Rome nơi người ta cho là xúc phạm tới Thánh Địa.

Năm 1967, dưới áp lực yêu cầu của giới tư sản thuộc phe bảo thủ và các đại diện của giới tu sĩ, Giáo hoàng Innocent XII đã phải ra lệnh phá bỏ Rạp hát Tordinona, nơi mà các nhà luân lý học cho là biểu diễn nhiều vở kịch tục tĩu.

Dưới chế độ cải cách, Đức Hồng Y Carlo Borromeo, nhà hoạt động sôi nổi ở phía Bắc nước Ý, đã tự cho mình là người chuộc lỗi của “những đứa trẻ thành Milan”, đã thiết lập một sự phân biệt rõ ràng giữa nghệ thuật, hình thức giáo dục tinh thần cao, và sân khấu, hình thức phù phiếm và chống lại Đức Chúa. Trong một bức thư gửi các đồng sự, tôi xin được trích lại sự bày tỏ rõ ràng của Đức Hồng Y Carlo Borromeo: “về vấn đề tiêu trừ lũ cỏ dại, chúng ta đã cố gắng tối đa để đốt bỏ đi những thông tin ô nhục, tiêu trừ chúng ra khỏi suy nghĩ của loài người, đồng thời truy tố những kẻ tiết lộ thông tin đó. Nhưng, rõ ràng là, nếu chúng ta đang ngon giấc, lũ quỷ sẽ khó có thể trá hình. Những thứ mắt thấy là thứ thâm nhập vào linh hồn chúng ta dễ dàng nhất, hơn là những thứ ta đọc. Những lời nói đường mật có thể hạ gục các cô gái trẻ tuổi và ngây thơ, hơn là những trang sách khô khốc. Chính vì thế, chúng ta phải gấp rút trừ bỏ nghệ sĩ sân khấu ra khỏi thành phố, cho dù tâm trí ta không hề muốn”.

Do đó, giải pháp duy nhất cho cuộc khủng hoảng nằm trong niềm hy vọng rằng những hoạt động chống lại chúng ta, và đặc biệt là chống lại giới trẻ - những người muốn theo đuổi nghệ thuật sân khấu là: một cộng đồng mới của Diễn viên hài kịch, của những người làm nghệ

thuật, người mà từ sự áp đặt đó, có thể đem lại những lợi ích vô giá cho nhóm nghệ thuật trình diễn mới. (Bản tiếng Việt do Ths. Hà Tú Anh biên dịch).

Translated by MA. Ha Tu Anh
International Depart. of VSAA / Vietnamese ITI